

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τιμώτατοι ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ ἑορτή τῆς Ἰνδίκτου, ἡ ἐπίσημος ἡμέρα προσευχῶν διά τό φυσικόν περιβάλλον, εὐρίσκει καί ἐφέτος τήν ἀνθρωπότητα ἀντιμέτωπον μέ ἔντονα καιρικά φαινόμενα λόγω τῆς προοιούσης κλιματικῆς ἀλλαγῆς, καταστροφικῆς πλημμύρας καί πυρκαϊᾶς εἰς ὅλον τόν πλανήτην, καθώς καί μέ τήν πανδημίαν τοῦ κορωνοϊοῦ καί τās κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς ἐπιπτώσεις τῆς.

Τό γεγονός ὅτι τά περιοριστικά μέτρα εἰς τās μετακινήσεις καί ἡ ἐπιβολή ὁρίων εἰς τήν βιομηχανικήν παραγωγήν ὠδήγησαν εἰς μείωσιν τῶν ρύπων καί τῆς ἐκπομπῆς ἀερίων, ὑπῆρξεν ἕν ἐπί πλέον σημαντικόν δίδαγμα περί τῆς ἀλληλουχίας τῶν πάντων ἐν τῷ κόσμῳ καί περί τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως πασῶν τῶν διαστάσεων τῆς ζωῆς. Απεκαλύφθη ἐπίσης ἐκ νέου ὅτι αἱ οἰκολογικαί πρωτοβουλίαί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν προέκτασιν τῆς θεολογίας καί τῆς λειτουργικῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, συμπορεύονται μέ τās διαπιστώσεις τῆς ἐπιστήμης καί τήν προτροπήν ἐκ μέρους τῶν εἰδημόνων πρός πολύπλευρον κινητοποίησιν διά τήν προστασίαν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Προσευχόμεθα διά τήν ταχεῖαν ὑπέρβασιν τῶν συνεπειῶν τῆς ὑγειονομικῆς κρίσεως καί διά τόν ἄνωθεν φωτισμόν τῶν κυβερνήσεων παγκοσμίως, ὥστε νά μή ἐπιστρέψουν ἤ νά ἐπιμείνουν εἰς τόν οἰκονομισμόν, εἰς ἐκεῖνας τās ἀρχᾶς ὀργανώσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, τῆς παραγωγῆς καί τῆς καταναλώσεως καί τῆς ἐξαντλητικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν πόρων, αἱ ὁποῖαι ἴσχυον πρό τῆς πανδημίας. Εἰλικρινῆς εὐχή τῆς ἡμῶν Μετριότητος εἶναι καί ὁ τερματισμός τῆς διαδόσεως ψευδοεπιστημονικῶν ἀπόψεων περί δῆθεν ἐπικινδυνότητος τῶν ἐμβολίων κατά τοῦ κορωνοϊοῦ Covid-19, τῆς κατασυκοφαντήσεως τῶν εἰδικῶν καί τῆς ἀνερματίστου ὑποβαθμίσεως τῆς σοβαρότητος τῆς νόσου. Δυστυχῶς, παρόμοια θέσεις διαδίδονται καί ἀναφορικῶς πρός τήν κλιματικήν ἀλλαγὴν, τὰ αἷτια καί τὰ ὀλέθρια ἐπακόλουθά τῆς. Ἡ πραγματικότης εἶναι τελείως διαφορετική, ἐνώπιον δέ αὐτῆς ἀπαιτεῖται ὑπευθυνότης, σύμπραξις, συμπόρευσις καί κοινόν ὄραμα.

Εἶναι ἀδιανόητον νά ἀδρανῶμεν, ἐν ἐπιγνώσει τῶν κοινῶν διά τό ἀνθρώπινον γένος μεγάλων συγχρόνων προκλήσεων. Ἡ ἀδιαφορία διά τόν πάσχοντα συνάνθρωπον καί διά τήν καταστροφήν τῆς «καλῆς λίας» δημιουργίας εἶναι προσβολή τοῦ Θεοῦ καί ἀθέτησις τῶν ἐντολῶν του. Ὅπου ὑπάρχει σεβασμός πρός τήν κτίσιν καί

ἔμπρακτος ἀγάπη πρὸς τὸν «ἠγαπημένον τοῦ Θεοῦ» ἄνθρωπον, ἐκεῖ εἶναι παρὼν ὁ Θεός.

Μετά τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Σύνοδον (Κρήτη 2016), τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς, ὥρισε μίαν ἐπίσημον ἐπιτροπὴν ἐκ θεολόγων διὰ τὴν κατάρτισιν ἑνὸς κειμένου περὶ τῶν κοινωνικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας καὶ περὶ τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς καὶ μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Εἰς τὸ κείμενον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐγκριθῆ πρὸς δημοσίευσιν ὑπὸ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ φέρει τὸν τίτλον Ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Τὸ κοινωνικὸν ἦθος ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, σημειοῦνται προσφυῶς τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ἐκκλησία ἐνθαρρύνει τοὺς πιστοὺς νὰ εἶναι εὐγνώμονες διὰ τὰ εὐρήματα τῶν ἐπιστημῶν καὶ νὰ δέχωνται ἀκόμη καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα, ἐνδεχομένως, θὰ τοὺς ὑπεχρέωναν νὰ ἀναθεωρήσουν τὰς ἀντιλήψεις των διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὸ πλαίσιον τῆς κοσμικῆς πραγματικότητος. Ἡ ἐπιθυμία δι' ἐπιστημονικὴν γνῶσιν ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἰδίαν πηγὴν μὲ αὐτὴν τοῦ ἡμέρου τῆς πίστεως νὰ εἰσέλθῃ ἔτι βαθύτερον εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ». (§ 71).

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία προβάλλει μετ' ἐμφάσεως τὸ ἀδιαίρετον τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς φιλανθρώπου μερίμνης διὰ τὸν πλησίον. Τόσον ἡ οἰκοφιλικὴ συμπεριφορὰ, ὅσον καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἱερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, εἶναι «λειτουργία μετὰ τὴν Λειτουργίαν», ζωτικαὶ διαστάσεις τῆς εὐχαριστιακῆς πραγματώσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔμπρακτος σεβασμὸς τῆς κτίσεως καὶ τόπος καὶ τρόπος τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ προσώπου καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Τιμιώτατοι ἀδελφοί καὶ προσφιλέστατα τέκνα,

Εἰς αὐτὴν τὴν δύσκολον περίοδον, ἡ ἀνάληψις πρωτοβουλιῶν διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς πανδημίας ἀποτελεῖ βασικὸν ποιμαντικὸν καθῆκον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Κατηγορικὴ ἠθικὴ ἐπιταγὴ εἶναι ἐπίσης ἡ στήριξις τῆς γενικῆς προσβάσεως εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν κατὰ τοῦ κορωνοϊοῦ, πρωτίστως δὲ διὰ τοὺς πτωχοτέρους λαοὺς, κατὰ τὸν Κυριακὸν λόγον, «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. κε', 40). Ὁφείλομεν νὰ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους «καθὼς ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς» (Ἐφέσ. ε', 2) καὶ νὰ ἀναδεικνυώμεθα «ἱερεῖς» τῆς δημιουργίας, φυλάσσοντες καὶ καλλιεργοῦντες αὐτὴν μὲ ἐπιμέλειαν καὶ στοργὴν, ἀναφέροντες τὸ τιμαλφέστατον τοῦτο δῶρον τῆς Θείας Χάριτος μετ' εὐχαριστίας εἰς τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων.

Κατακλείοντες, εὐχόμεθα ὀλοθύμως πᾶσιν ὑμῖν εὐλογημένον, ὑγιές καὶ καλλίκαρπον τὸ νέον ἐκκλησιαστικὸν ἔτος καὶ ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς, μεσιτεία τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὡ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν!

βκα' Σεπτεμβρίου α'

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως β.

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν